

“Quan repasso les meves cançons, encara m'entenc menys”

Quimi Portet

Músic, publica el llibre ‘Cançons en bell llemosí’

ENTREVISTA

DONAT PUTX
Vic

Dia rúfol a Vic, la ciutat on va néixer i viu el músic Quimi Portet (1957). L'autoungit Astre Intercomarcal acaba de publicar *Cançons en bell llemosí* (1987-2020), llibre en què reuneix les 130 peces que ha gravat durant la seva trajectòria en solitari, repartides en onze àlbums. La foto de portada, obra de Maricel Chavarría, ens mostra un Quimi més jove que ara pilotant una Montesa Impala del 1967. A banda d'un “magne estudi introductor” de Quim Monzó, així com un “colossal epíleg” del seu soci a El Último de la Fila, Manolo García, el volum conté un seguit de textos de nova escriptura, en què Portet contextualitza el seu treball, tot revelant coordenades interessants.

Allibres divideix el seu cançoner en tres èpoques. La primera, entre el 1987 i el 2001.

Sí, en aquesta època vinc de l'Último, un grup que tenia una gran difusió i un mètode de treball en què, intentant ser originals i curiosos pel que fa a l'honestat literària, també teníem molt present el públic. Aquí encara em queda el pòsit de voler fer alguna cosa diguem-ne homologable amb el meu material en solitari. A partir del 2004, i no sé gaire bé per què, aquests filtres cauen. Començo a compondre d'una manera diferent. Aflora la part surrealista. També començo a treballar [com a productor] amb Adrià Puntí i amb Albert Pla. Van ser uns anys molt divertits, en què l'humor i els estirabots adquireixen més importància que anteriorment.

A partir del disc *Oh my love* (2012) s'obre un tercer cicle.

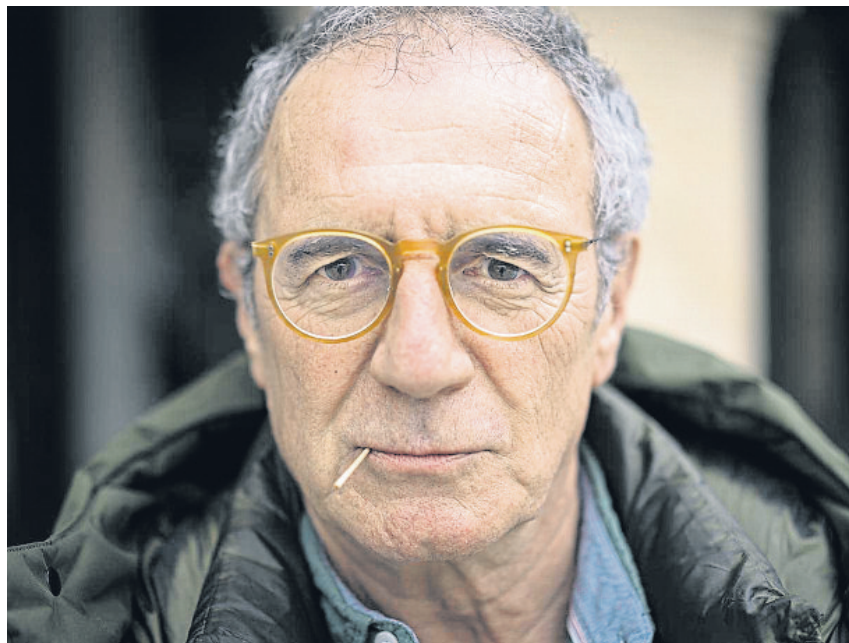
Es que ja tenia 55 anys, i sembla que al final vaig aconseguir madurar d'alguna manera, de d'altra banda no m'explico... Sense obviar les típiques boutades, aquí les cançons són més reflexionades, més sentides. Es podria dir que en aquest punt deixo que la biologia *opini* sobre la meua obra.

De fet, vostè escriu que quan estava treballant en *Oh my love* es va sorprendre de veure que li sortia una cosa més trista que abans. Pegues de l'edat?

Esclar que sí. Jo penso que quan un arriba als 55 ja comença a veure que això de la vida es va aprimant, per dir-ho així.

I què sent quan veu que la cosa s'aprima?

Doncs que vull fer més concerts i vull fer més coses. Amb calma,

Quimi Portet fotografiat dijous a la plaça Major de Vic

“

Mètode

Faig moltes coses a la vegada, però només soc capaç de concentrar-me en una”

Percepcions

“Tenim tendència a confondre el que és la realitat amb el que és l'actualitat”

Raons estrictament comercials

■ **Parafrasejant cert grup gallec, Quimi Portet afirma que canta en català “per raons estrictament comercials”. Si va triar el llemosí, com fa broma al títol del llibre, per construir la seva obra en solitari, va ser perquè cantar en una altra llengua “seria impostat per la meua banda. Escriure en català em permet arribar al fons del personatge, si hi ha un fons. Tot i que també és veritat que, quan cantes en la teua llengua, se't veu més el llautó”.**

això sí, que tampoc no pretenc ser cap yuppie. Quan em truquen per fer un concert, hi vaig més feliç que un anís, i en gaudeixo més que quan tenia 25 anys. Jo m'ho prenc així, i em dona bon resultat. Intento assaborir el triple el que hi ha. Hi ha una cançó que diu “som morts de vacances” [*La cuixa i Pala*], cosa que en realitat no m'angoixa gens ni mica.

Vist des de fora, semblaria que escriure cançons és una manera d'aclarir-se les idees. És així en el seu cas?

Des de dins també ho sembla. Penses que t'estàs definint davant el pròxim amb les teves cançons, i que això et donarà una idea molt clara de qui ets i tal... Però la veritat és que, quan repasso tot el meu material, encara m'entenc menys a mi mateix. Fins i tot hi ha algunes cançons en què no em reconec, però sé perfectament que són meves i fins i tot me les sé de memòria. Per exemple, *Home blanc*. Seria molt fàcil dir que escriure lletres m'ha servit per trobar-me a mi mateix, però no ho crec. I d'altra banda, això de coneixe'm a mi mateix tampoc és una cosa que m'interessi gaire...

Normalment, comença a construir una cançó per la música o per la lletra?

Per la música, amb alguna excepció com ara *Querida Milagros*, un dels temes que vaig escriure per El Último. Trobo un riff, una part A, una part B, un solo... Puc estar mesos així. Mentre dura aquest procés, faig sil·labes inintel·ligibles, simple-

El 2004 va treure la cançó (i el disc) *La Terra és plana*. Des d'aleshores, aquesta tesi ha fet fortuna...

Amb aquest tema em va passar una cosa molt divertida. Un dia, navegant per internet, vaig trobar una pàgina anomenada *The Earth is flat*, i vaig pensar: aquests són dels meus, uns països divertits anglesos o americans. Vaig estar a punt d'inscriure-m'hi, però, quan ja feia una estona que llegia, vaig flipar perquè em vaig adonar que els països s'ho creien. S'ho prenen seriosament! No m'hi vaig inscriure, esclar. Quin bany de realitat...

La realitat sempre és dolorosa?

No, sempre no. A la vida hi ha coses molt boniques. Jo crec que a partir del segle XX tenim tendència a confondre el que és realitat i el que és actualitat. L'actualitat és una cosa que ens donen, i que de vegades no té res a veure amb un mateix, ni amb els amics, ni amb els tiets o amb els fills... és una maquinació que, amb això

“

Edat madura

Gaudeixo més dels concerts ara que quan tenia 25 anys”

Futur

“Segur que en algun moment faré un disc nou; de cançons, no en falten”

de les xarxes socials, crec que en realitat té molt pocs punts d'intersecció amb la realitat.

El seu llibre acaba el 2020. Podem esperar més munició futura?

Bé, jo sempre treballo en un disc. El que passa és que faig moltes coses, i només soc capaç de concentrar-me en una, de manera que no el puc acabar. Però diria que en un moment o altre faré un disc. De cançons, no en falten.●

<p>Ajuntament de Castell d'Aro, Platja d'Aro i S'Agaró</p>	<p>EDICTE</p>
<p>Segons decret 2025DECR000150 de data 5 de febrer del 2025 pel qual s'aprova la publicació de l'anunci d'actualització del registre dels cementiris municipals al BOP de Girona, als diaris La Vanguardia, El Punt i el diari de Girona, i a les xarxes socials municipals, així com la web del Ciutadà.</p>	
<p>L'anunci a publicar serà el següent: “Des de l'Ajuntament de Castell d'Aro, Platja d'Aro i S'Agaró, estem duent a terme un procés d'actualització de les dades relatives als cementiris municipals amb l'objectiu de garantir que la informació sigui precisa i actual. Per poder completar aquesta actualització, us sol·licitem que us poseu en contacte amb l'ajuntament a través del telèfon 972804202, en horari de 09:00 h a 14:00 h, per sol·licitar cita prèvia i facilitar una còpia del títol o document acreditatiu que acrediti la titularitat del nínxol/s o columbaris al qual teniu la concessió, així com qualsevol altra informació rellevant que pugui ser necessària per a l'actualització de les dades. Us agraïm la vostra col·laboració i us recordem que aquest procés és essencial per mantenir actualitzada la informació dels cementiris municipals. Per a qualsevol qüestió o aclariment, no dubteu a posar-vos en contacte amb nosaltres a través del telèfon 972 80 42 02 o correu electrònic cementiri@platajadarom.com.</p>	
<p>Castell d'Aro, Platja d'Aro i S'Agaró 7 de febrer de 2025</p>	
<p>L'Alcalde Maurici Jiménez Ruiz</p>	<p>El Secretari Tomàs Soler Navarro</p>